

[Arbejdsministeren.]

oplyse, at de nye regler om arbejdstilladelse for fremmedarbejdere uden for de nordiske lande og EF er trådt i kraft den 15. august i år.

Reglerne går ganske kort sagt ud på følgende: landsarbejdsnævnet fastsætter 2 gange årligt efter indstilling fra de lokale arbejdsmarkedsnævne, i hvilket omfang der kan udstedes arbejdstilladelser, og inden for den kvota, der fastsættes af landsarbejdsnævnet, kan de lokale arbejdsmarkedsnævne efter ansøgning fra en virksomhed anbefale udstedelse af arbejdstilladelse.

Det er i reglerne udtalt, at arbejdsmarkedsnævnene skal foretage en bedømmelse af virksomhedens behov for arbejdskraft. Endvidere skal arbejdsmarkedsnævnene bedømme, hvorvidt der inden for en periode af 4 uger frem i tiden skønnes at kunne anvises egnet herværende arbejdskraft, eller om en sådan arbejdskraft vil kunne opløses. Disse bedømmelser foretages i forbindelse med hver enkelt ansøgning om tilladelse til at få fremmedarbejdere og foretages altså, efter at de kvoter, jeg nævnte før, er fastsat.

Med hensyn til spørgsmålet om at søge at skaffe arbejdskraft fra de andre nordiske lande skal jeg bare oplyse, at der efter reglerne for det fællesnordiske arbejdsmarked fortsat sker en løbende udveksling af oplysninger om ledige pladser og ledig arbejdskraft mellem arbejdsformidlingsmyndighederne i de nordiske lande. Arbejdsmarkedsnævnene kan således ved deres bedømmelse være opmærksom på eventuelle arbejdskraftreserver i de andre nordiske lande.

Lad mig så endelig nævne, at de nye regler vedrørende fremmedarbejdere indeholder en række bestemmelser til sikring af fremmedarbejdernes stilling. Efter disse bestemmelser pålægges det arbejdsgiverne, som ønsker at få fremmedarbejdere hertil, at indgå særlige ansættelseskontrakter med disse arbejdere. Herved sikres de bolig, undervisning i dansk og oplysning om danske samfundsforhold. Hertil kommer sikkerhed for normalt mindst 3 måneders beskæftigelse samt betaling af rejseudgifter fra hjemlandet og tilbage igen.

Disse regler vil antagelig bevirke, at en arbejdsgiver kun vil tage fremmedarbejdere her til landet, såfremt der ikke kan skaffes dansk arbejdskraft eller eventuelt arbejds-

kraft med statsborgerret i de andre nordiske lande eller inden for EF-området.

Kristine Heltberg: Jeg har bl. a. stillet dette spørgsmål under hensyntagen til det, der er udtrykt af den socialdemokratiske ordfører under debatten her i tinget den 1. juni i år, hvor han netop som sit ønske gav udtryk for, at arbejdsformidlingsmyndighederne blev draget ind i vurderingen af, om der forelå behov for ansættelse af udenlandsk arbejdskraft eller ej.

Efter de oplysninger, jeg har modtaget, har man ikke benyttet sig af den mulighed, der her foreligger, idet en hel række firmaer, der har søgt om fremmed arbejdskraft, ikke forinden har anmeldt en tilnærmelsesvis lige så omfattende mangel på arbejdskraft til arbejdsformidlingskontorerne.

Det var bl. a. mit ønske at høre, om ministeren mener, at man uden at drage arbejdsformidlingskontorerne med ind i billedet kan sikre sig, at der virkelig foreligger behov for import af fremmed arbejdskraft. Jeg håber, at ministeren kan uddybe sit svar netop med henblik på denne side af sagen.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne sige til fru Kristine Heltberg, at det har været noget meget afgørende for mig virkelig at få konstateret, hvilket behov der var for fremmedarbejdere. Derfor har vi inddraget hvert enkelt arbejdsmarkedsnævn — vi har 15 ud over landet — og de lokale arbejdsformidlingskontorer i dette arbejde. De søger direkte kontakt med virksomhederne om, hvilket behov der kan blive tale om, og fra disse arbejdsmarkedsnævne går der så en indstilling til landsarbejdsnævnet, hvor hovedorganisationerne og andre organisationer er repræsenteret, sådan at vi får et virkelig sagligt grundlag at vurdere disse ting på.

Vel, vi havde en overgangsperiode på et par måneder, hvor vi ikke kunne nå at få hele apparatet i gang, men fra og med september måned i år er det sådan, at disse instanser, disse myndigheder, der har problemerne tæt inde på livet, virkelig er i stand til at vurdere det og så afgive indstilling til landsarbejdsnævnet. Sådan en indstilling foreligger nu, så jeg tror, de ønsker, fru Kristine Heltberg har ønsket imødekommet, med dette er imødekommet.